

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

بدين بوم وير زنده يك تن مبار
چو کشور نباشد تن من مبار
از آن به که کشور به دشمن دهيم
همه سر به سرتون به کشتني دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن آلمان

خیرات، مقام است
خیرات، مقام است
در دیگر سیاست
خیرات، مقام است
دزدیده عصایش
خیرات، مقام است
پژمرده شده گل
خیرات، مقام است
نه نقد اثر دار
خیرات، مقام است
مستانه به میدان
خیرات، مقام است
در چور و چپاول
خیرات، مقام است

ای کاسه به دستان ، بشتابید که شام است
از چمچه و کفگیر و فاپخش طعام است
با مرچ و نمک پخته شده ، آش ریاست
این ریب و ریا ، تا ابدالدهر ، دوام است
فرهنگ فراری شد و ، نیرنگ ز جایش
پوشیده قبایش که چنین فخر ، به نام است
می نشنوی دیگر ز چمن ، نغمه بلبل
آمدزغن و مرغ خوش الحان زکام است
نه نثر ملیح مانده و نه شعر شکردار
مطلوب همه بی معنی ناپخته و خام است
شمعی که نشد انجمن آرای عزیزان
جانبازی و جاندادن پروانه تمام است
پیراهن و تنبان و چپن ، ریش تطاول
یک کرزی و صد بوش و دوصد موش گدام است

پُنديده چو انگور
خيرات، مقام است
بد كيش، و دغلباز
خيرات، مقام است
ديوانه جنگي
خيرات، مقام است
انعام بگيرند
خيرات، مقام است
پُشتاره شان کج
خيرات، مقام است
بي زحمت وبى رنج
خيرات، مقام است
خوب شد كه نگفتي
خيرات، مقام است
اين مژده پُربار
خيرات، مقام است
چون باشه و زاغند
خيرات، مقام است
يا دزد، كفن شد
خيرات، مقام است
ترسي ز خداكن
خيرات، مقام است
با واژه تدبیر
خيرات، مقام است

قانغونک و جولا و خسک ، پشه و زنبور
خون، جگر، ماست كه در ساغر و جام است
اين سه پته بازان، قمار باز، چتل باز
هر يك چو رئيس است و وزير است و امام است
از چرسی و ترياكی و نسواری و بنگی
زاييده شد هفت ماهه و ، جنرال، نظام است
كُشتند به حَدّی كه اگر نام بگيرند
تادالر و دينار ، به خورجين، غلام است
ملابه ره مسجد و ، حاجی به ره حج
از بار، گناهی كه ز فحشای کلام است
اى سه تکه حاجی ، كه شدی چار و ، شوی پنج
قاچاق، تو تُن تُن ، نه به مثقال و گرام است
از خارن، بي وال و ، هم از قاضی و ، مفتی
گر گفتی عجب آخرت و روز، قیام است
بر جمع، قوى دست، فرومایه بدکار
از شاعر، آواره گستاخ ، پیام است
اين فخر فروشان، دغا ، خشکه دماغند
بي پلته چراغند ، كه تا صيد به دام است
هر تاجر، ناموس ، كه سوداگر، تن شد
چون مرغ، چتلخوار ، به دام، همه رام است
دلال، اکاذيب ! كمي شرم و حيakan
از خوان، ادب ، نان و نمک ، برتو حرام است
«نعمت» بدراند ز شما ، پرده تزویر
هر چند به نوك و لب، هر ناوه و بام است